

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

На правах рукопису

Волощук Орест Романович

УДК 004.853+004.855.5

МЕТОДИ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ НА ВЕЛИКИХ МАСИВАХ ДАНИХ

01.05.03 — математичне та програмне забезпечення обчислювальних
машин і систем

Магістерська робота

Науковий керівник

Годич Олесь Васильович,

кандидат фізико-математичних наук, доцент

Львів — 2011

ЗМІСТ

Вступ	3
Розділ 1. Огляд стану проблеми та основні поняття	4
1.0.1. Історія кластеризації	4
1.0.2. Типові задачі	5
1.0.3. Основні поняття та означення	6
Список використаних джерел	7

ВСТУП

Актуальність теми. Сьогодні все частіше виникають задачі, так чи інакше пов'язані із розбиттям масиву об'єктів на групи за певними критеріями. Із розвитком обчислювальної техніки збільшуються також об'єми баз даних, що можуть піддаватись такому аналізу. Виникає необхідність створення оптимальних алгоритмів обробки великих масивів даних.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є розвиток методики кластеризації великих масивів даних. Для досягнення цієї мети були сформульовані та вирішені такі основні завдання:

- провести детальний аналіз та дослідити ефективність різноманітних алгоритмів кластеризації;
- здійснити контроль якості результатів роботи алгоритмів;
- розробити методи та виявити можливі оптимізації, що дозволять прискорити виконання задачі кластеризації

Об'єкт дослідження. Об'єктом дослідження є методи ієрархічні та плоскі алгоритми кластеризації даних.

РОЗДІЛ 1

ОГЛЯД СТАНУ ПРОБЛЕМИ ТА ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

1.0.1. Історія кластеризації. Термін „кластерний аналіз”, вперше використаний Тріоном у [3], означає набір підходів та алгоритмів, призначених для об’єднання схожих об’єктів у групи. Ця технологія знайшла своє застосування в цілій низці галузей наук та є необхідною частиною більшості сучасних засобів аналізу даних. В 1959 радянський вчений Терентьев розробив так званий „метод кореляційних плеяд” [5], покликаний здійснювати групування на базі корелюючих ознак об’єктів. Займаючись вивченням кореляцій між різними ознаками озерної жаби, він об’єднав їх в групи за абсолютною величиною коефіцієнту кореляції. Таким чином він отримав дві групи ознак – ознаки із великим та з малим значенням кореляції. Терентьев назвав ці групи „кореляційними плеядами” та опублікував декілька методів їх аналізу. Це посприяло розвитку методів кластеризації за допомогою графів. На початку 50х років також вийшли публікації Р. Льюїса, Е. Фікса та Дж. Ходжеса, присвячені ієрархічним алгоритмам кластеризації. Відчутний поштовх технології кластерного аналізу дали роботи Розенблатта про розпізнаючий пристій „перцептрон”, котрі поклали початок теорії „розпізнавання без вчителя”. Поштовхом до розробки методів кластеризації стала публікація [2] в 1963 році. В своїй роботі автори виходили з того, що для створення ефективних біологічних класифікацій процедура кластеризації повинна використовувати всеможливі показники, що характеризують досліджувані організми, проводити оцінку ступеня схожості між цими організмами, та забезпечувати розташування схожих організмів в одну групу. При цьому сформовані групи повинні бути досить локальними, тобто схожість організмів всередині групи повинна бути біль-

шою, ніж між групами. Подальший аналіз таких груп допоможе вияснити, чи відповідають вони реальним біологічним класифікаціям. Сокел та Сніт, автори цієї роботи, вважали, що виявлення структури розподілу об'єктів у групи допоможе встановити процес утворення цих груп.

1.0.2. Типові задачі. Кластеризація, або таксономія, об'єднує в одну групу об'єкти, якимось чином схожі між собою. Проаналізувавши такий кластер, можна виділити типового його представника, і надалі працювати не з кожним із об'єктів, а лише з типовим представником. Це дозволяє суттєво спростити аналіз даних. Кластеризація часто стає складовою якоїсь більшої задачі, інструментом підготовки даних для її розв'язання. Такі задачі завжди пов'язані із пошуком та виділенням змістовних структур із великих масивів даних. До них можна віднести задачі сегментування та розпізнавання зображень, мовлення, пошуку прихованих закономірностей в даних. На практиці такі задачі виникають при розв'язуванні проблем, що виникають в медицині, соціології, економіці та низці інших сфер діяльності людини. В медицині, наприклад, техніка сегментування зображення дозволяє виділяти на томограмах окремі області і на підставі їх форми та забарвлення приймати ставити діагноз. Кластеризація успішно застосовується у маркетингових дослідженнях для виявлення зв'язків між різними групами споживачів та потенційних покупців, цільових аудиторій, та оптимального позиціонування нової продукції. В соціологічних дослідженнях використовується кластеризація даних, отриманих з різних джерел, для спрощення їх подальшого аналізу. У своїй праці [4] Загоруйко описує одну із таких задач. Новосибірські вчені вивчали причини переселення людей з сіл в міста. Були вислані експедиції в навколишні села, жителям яких задавали приблизно сто анкетних питань, що стосувались віку, сімейного становища, освіти та ін. Після завершення опитування дослідники постали перед необхідністю аналізувати більш ніж сім тисяч анкет, що містили по-

над сто питань кожна. Ці дані було введено в програму таксономії, котра повернула сім великих таксонів, середні характеристики яких дозволили дати зібраним даним змістовну інтерпретацію. Наприклад, виділився кластер, що містив переважно жінок середнього віку, котрі мали дорослих дітей в місті. Очевидно, представниці цього таксону, названого дослідниками „бабусі”, їхали в місто доглядати за своїми внуками. Решту таксонів опрацьовано аналогічно.

1.0.3. Основні поняття та означення. Дамо математичне означення кластеризації. Нехай D – множина об’єктів.

Означення 1.1. *Кластеризацією* $C = \{C \mid C \subseteq D\}$ називається таке розбиття D на множини, для якого виконується $\cup_{C_i \in C} C_i = D$ і $\forall C_i, C_j \in C : C_i \cap C_j \neq C_i = \emptyset$. Множини C_i називаються кластерами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Rosenblatt, F.* The perceptron – a perceiving and recognizing automaton: Tech. Rep. 85-460-1 / F. Rosenblatt: Cornell Aeronautical Laboratory, 1957.
2. *Sokal, R.* Principles of Numerical Taxonomy / R. Sokal, P. Sneath. — San Francisco: W.H. Freeman, 1963.
3. *Tryon, R. C.* Cluster Analysis / R. C. Tryon. — Ann Arbor: Edwards Brothers, 1939.
4. *Загоруйко.* Прикладные методы анализа данных и знаний / Загоруйко. — Издательство института математики, Новосибирск, 1999.
5. *Терентьев П. В.* Метод корреляционных плеяд / Терентьев П. В. — Вестник Ленинградского университета, 1959.